

การประชุมวิชาการระดับชาติ “นอร์ทเกิร์นวิจัย” ครั้งที่ 7

Northern Research 7

แนวคิดการพัฒนาอุตสาหกรรมการท่องเที่ยวด้วยการจัดการทุนวัฒนธรรมเขตพื้นที่เมืองตาก จังหวัดตาก

Cultural Management Approach to Tourism Industry System Development

Concept : A Case Study of Tak City

ทรงสุข บุญหาวงศ์ และ นิรima หนูหลง

Songsuk Boonthawong and Nitima NooLong

บทคัดย่อ

บทความนี้จงนาเข้าจากการบททวนวรรณกรรมด้านระบบอุตสาหกรรมท่องเที่ยวและทุนวัฒนธรรมในมิติจิตวิญญาณของพื้นที่ (Spirit of Place) อันเป็นแนวคิดหลัก (Main Concepts) ในการวิเคราะห์เพื่อให้ได้แนวทางการพัฒนาอุตสาหกรรมการท่องเที่ยว เมืองตาก จังหวัดตาก โดยได้ทำการรวบรวมข้อมูล (Data Collection) ทั้งจากเอกสาร (Documentary) และการลงพื้นที่เพื่อสังเกตุการณ์ (Survey and Observe) จากนั้นจึงทำการวิเคราะห์ลักษณะวัฒนธรรมที่ที่จังต้องได้และจับต้องไม่ได้ด้วยการให้ความสำคัญ (Focus) กับ “จิตวิญญาณของพื้นที่ (Spirit of Place)” ในเขตพื้นที่เมืองตากที่สามารถนำมาใช้เป็น “ทุน” สำหรับงานพัฒนาอุตสาหกรรมการท่องเที่ยวหรือการสร้างเนื้อหาทางการท่องเที่ยว (Tourism Content) เพื่อใช้ส่งเสริมการท่องเที่ยวในหน่วยสมบูรณ์คิดของระบบท่องเที่ยว (Tourism System,Leiper,1990)

ดังนั้นการศึกษาในบทความนี้จึงมุ่งไปสู่การวิเคราะห์เนื้อหา (Content Analysis) อันประกอบด้วยประเด็นทุนวัฒนธรรมเมืองตาก เมืองตากกับการท่องเที่ยวและแนวคิดการพัฒนาอุตสาหกรรมการท่องเที่ยวด้วยการจัดการทุนวัฒนธรรมอันจะเป็นอีกหนึ่งแนวทางในการขับเคลื่อนการท่องเที่ยวเมืองตาก จังหวัดตาก

คำสำคัญ : ทุนวัฒนธรรม, จิตวิญญาณของพื้นที่, การจัดการ, ระบบอุตสาหกรรมการท่องเที่ยว, จังหวัดตาก

Abstracts

This article was written based on a review of the literature on tourism industrial system management and cultural capital (focus on spirit of place). These are the main concepts in analyzing the development of tourism industry in Tak through the “Lens of Cultures” perspective.

The main aim of this study is to create a process for the development of the tourism industry for Muang Tak, Tak Province, by collecting data both from the documentary and field observations (Survey and Observe). Then analysis; both tangible and intangible cultural characteristics were analyzed, focusing on the “Spirit of Place” in Muang Tak, leading to “Tourism Industry Development Fund or Tourism Content Creation to Promote Tourism Based on Conceptual Tourism Systems (Leiper, 1990).

Therefore, the study in this article aims to use Content Analysis, which consists of issues of cultural capital of Muang Tak with tourism and approach to cultural capital management for tourism. This is another concept to propose as a further guideline for the development of the tourism industry in Muang Tak, Tak Province.

Key words : Culture Capital, Spirit of Place, Management, Tourism industry System, Tak Province.

บทนำ

“ธรรมชาติน่ายก ภูมิแพเลื่อนไหวใหญ่ พระเจ้าตากเกรียงไกร เมืองเมี้ยมและป่างาม” จากคำว่ายังจังหวัดตากดั้น เป็นเสมือนการบอกเล่าทรัพยากรของจังหวัดที่สามารถเป็นสิ่งดึงดูดทางการท่องเที่ยวได้และยังจะเห็นว่าเป็นการเน้นแหล่งธรรมชาติที่เกี่ยวข้องกับแหล่งน้ำและป่าไม้ รวมถึงบุคลิกสำคัญในประวัติศาสตร์ของชาติ คำว่าดูดั่งกล่าวเป็นการสร้างข้อมูลในภาพลักษณ์ของจังหวัดให้ลังкамายนอกได้รู้จักตั้งแต่อีกต่อหนึ่งที่ผ่านมา ขณะที่ปัจจุบันสภาพปรับเปลี่ยนแล้วเป็นไปตามอีกด้วย โดยเฉพาะการพัฒนาสมัยใหม่และนโยบายการส่งเสริมการท่องเที่ยวเมืองรองของกระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬาแห่งประเทศไทย พ.ศ. 2558 เป็นต้นมา รวมถึงการส่งเสริมการท่องเที่ยว 12 เมืองต้องห้ามพลาด ตามโครงการของประเทศท่องเที่ยวและประเทศไทย ส่งผลให้จังหวัดตากได้รับการประชาสัมพันธ์เชิงข่าวที่ต้องห้ามพลาด ตามโครงการของประเทศท่องเที่ยวและกีฬาแห่งประเทศไทย

จากการสำรวจทางของชาวนายไทยช่วงเดือนมกราคม-เมษายน 2563 (กองเศรษฐกิจท่องเที่ยวและกีฬา) พบว่า จังหวัดตาก เป็นเมืองรองยอดนิยมของนักท่องเที่ยวชาวไทย ซึ่งส่วนใหญ่ในจำนวนนักเดินทาง 2,100 คน การศึกษาแนวทางการพัฒนาอุตสาหกรรมการท่องเที่ยวด้วยการจัดการทุนวัฒนธรรมเขตพื้นที่เมืองตาก จังหวัดตาก จึงจำเป็นต้องดึงดูดศึกษา

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1) เพื่อสร้างแนวทางการพัฒนาอุตสาหกรรมการท่องเที่ยว เขตพื้นที่เมืองตาก จังหวัดตาก

วิธีการดำเนินการวิจัย

ประชากร ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ กลุ่มตัวอย่างนักท่องเที่ยวชาวไทยที่เดินทางท่องเที่ยวในเขตเศรษฐกิจพิเศษตากจำนวน 400 คน

วิธีการเก็บรวบรวมข้อมูล

บทความนี้เป็นการใช้ระเบียบวิธีวิจัยในเชิงคุณภาพบนฐานการวิเคราะห์เนื้อหาที่ได้จากการรวบรวมข้อมูลเชิงนามธรรมของพื้นที่ การใช้แนวคิดและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องทั้งจากคำว่า, เอกสารวิชาการออนไลน์ (E-Proceeding), การลงสำรวจพื้นที่ (Survey), การสังเกต (Observation) และการวิเคราะห์เนื้อหา (Content Analysis) เป็นเครื่องมือการวิเคราะห์ จานนี้จึงอภิปรายในประเด็นทุนวัฒนธรรมและระบบท่องเที่ยว แล้วจึงทำการสรุปผลในรูปแบบ “แนวคิดการพัฒนาอุตสาหกรรมการท่องเที่ยวทั่วไป การจัดการทุนวัฒนธรรม เขตพื้นที่เมืองตาก จังหวัดตาก”

ผลการวิจัย

แนวคิดการพัฒนาอุตสาหกรรมการท่องเที่ยวด้วยการจัดการทุนวัฒนธรรม เขตพื้นที่เมืองตาก จังหวัดตาก เป็นการศึกษาที่มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) เพื่อศึกษาทุนวัฒนธรรมในมิติจิตวิญญาณของพื้นที่เมืองตาก จังหวัดตาก 2.เพื่อศึกษา ดำเนินการเมืองตากในระบบของการท่องเที่ยว 3) เพื่อนำเสนอแนวคิดการพัฒนาอุตสาหกรรมการท่องเที่ยวด้วยการจัดการทุนวัฒนธรรม เขตพื้นที่เมืองตาก จังหวัดตาก โดยใช้กระบวนการวิจัยเชิงคุณภาพและใช้วิธีการคิดเชิงวิพากษ์ (Critical Thinking) เป็นเครื่องมือในการศึการังนั้น ผลการศึกษาทำให้ทราบว่าทุนวัฒนธรรมในมิติจิตวิญญาณของพื้นที่เมืองตาก จังหวัดตาก ประกอบขึ้นจากการศึกษาที่ความหมายในพัฒนธรรมที่บังต้องได้และจับต้องไม่ได้โดยมีรุ่มชนหรือคนท้องถิ่นเป็นผู้ชักคีดจิตวิญญาณของเมือง (Spirit of Place) ผ่านการแสดงออกเชิงความเชื่อ, ความศรัทธา, วิสัยปฏิบัติในชีวิตประจำวันในรูปแบบของวิถีชีวิต รวมถึงลักษณะทางภาษาพ้องสิ่งแวดล้อมในพื้นที่เมืองตาก ซึ่งความเป็นทุนวัฒนธรรมทั้งด้านสามรถแบ่งพื้นที่ออกเป็น 3 ส่วน ได้แก่ ชุมชนประวัติศาสตร์, ชุมชนอยู่อาศัย (เดิม) และชุมชนย่านเศรษฐกิจเมือง โดยมีวิถีชีวิตของคนท้องถิ่นและลักษณะทางภาษาพ้องเมืองที่สามารถให้ความรู้สึกเชิงคิด (Sense of Place) หรือการรู้สึกพิเศษของพื้นที่เมืองตาก แหล่งเมืองท่องเที่ยวที่สามารถให้ความสนุกสนานได้ เช่น ท่องเที่ยวกีฬาและกีฬาท่องเที่ยวในฐานการเป็น “แรร์สีดูดู” ที่สามารถให้ประสบการณ์ที่แตกต่างกันท่องเที่ยวหรือสัมผัสเมืองได้ ขณะท่องเที่ยวกีฬาท่องเที่ยวในฐานการเป็น “Transit Rouge Region”

เมื่อนำข้อมูลทุนวัฒนธรรมในมิติจิตวิญญาณของพื้นที่ (Spirit of Place) มาบูรณาการกับแนวคิด ระบบการท่องเที่ยว (Tourism System) ยังสามารถอธิบายความสัมพันธ์ระหว่างจิตวิญญาณของพื้นที่ (Spirit of Place) กับงานพัฒนาอุตสาหกรรมการท่องเที่ยวสำหรับการเป็นเครื่องมือในการพัฒนาอุตสาหกรรมการท่องเที่ยว ไม่แบบประยุกต์อันประกอบด้วย จิตวิญญาณของพื้นที่กับการตลาดการท่องเที่ยว, จิตวิญญาณของพื้นที่กับกระบวนการอนุรักษ์หรือพัฒนาพื้นที่, จิตวิญญาณของพื้นที่กับการออกแบบกิจกรรมเพื่อสร้างประสบการณ์สำหรับนักท่องเที่ยว, จิตวิญญาณของพื้นที่กับแนวทางการสร้างสิ่งแวดล้อมขององค์กรธุรกิจบริการ และอื่น ๆ